

БОРБА®

БОЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТЪТ, ИНК.

46 ГОДИНИ

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

JANUARY 1993

ЖЕРТВИ на КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

Спомени за...

Погребение

Навършват се 40 години от смъртта на Александър Гиргиновъ, български политически деец. Завършил юридическото си образование в Лайпцигъ, а от 1931 до 1934 г. билъ министър на финансите и вътрешните работи при Мушановъ и Малвиновъ. Преди и следъ този периодъ билъ народенъ представителъ, като единъ отъ ръководителитъ на Демократическата партия. Авторъ е на много трудове по право. За смъртта и погребението му до сега никога не беше казано.

Бяхме около 5,000 човѣка на младежка възраст, сякаш всички заразени отъ синдрома на съпротивата. А смъртта на прочутия островъ Бълене, както и насилието, ни притъсняваха всеки Божи день. Най-често беше отнеманъ живота на лагеристи и затворници, съ интелектуаленъ потенциалъ и влияние средъ населението - политически дейци, учители, свещеници и журналисти. Такъвъ беше и случаятъ съ Александъръ Гиргиновъ.

Следъ смъртта на Сталинъ презъ 1953 г. устижихме едно олекотяване на режима, раздвижване на пластовете. На етапи, до края на годината, бяха освободени всички лагеристи, а мѣстата имъ заемаха групи затворници. Докато беше потъпненъ и последния подслонъ. По това време се бяхъ вредилъ да стана отговорникъ на понтонна лодка съ екипажъ отъ 4 човѣка.

Спомнямъ си какъ на 3 октомври същата година извозише бригада отъ 50 затворници отъ Персинъ до Магаряца, островъ на западъ отъ Бълене, дългъ около километъръ, а при нормално ниво на Дунава - широкъ 300 - 400 метра. Бригاداتа трѣбваше да сече тополи и върби за строителенъ материалъ. Знаеше се, че тамъ битуватъ и няколко стотинъ прасета и предстоеше разширение на свинефермата. Отъ време на време имъ карахме и храна. Този день обаче освенъ чувалитъ съ брашно и бакитъ съ чорбица ни наредиха да откараме единъ ковчегъ. Нямаше надписъ, а милиционерътъ, който го придружаваше едва ли знаеше името му. Стигнахме Магаряца, двама криминални го поеха отъ понтона и се изгубиха въ джунглата отъ храсталаци.

Вечерта се свързахъ съ майоръ Стрихиновъ и Стефанъ Момчевъ отъ Кубратъ и тѣ ми обясниха, че сме пренесли трупа на Александъръ Гиргиновъ, измъкнатъ отъ карцера на втори обектъ, където само преди 3-4 дни го затворили напълно здравъ. Споредъ насъ той беше убитъ. Обвзе ме желание да разбера

къде точно е погребанъ. На следващия день видяхъ единъ отъ вчерашнитъ гробари и го попитахъ. Заведете ме на не повече отъ стотина метра отъ "опашката" на острова.

На гола поляна, разровена отъ прасетата, личеше пресвия гробъ. Изтърпнахъ като видяхъ човѣшки кости по земята, а криминалниятъ ми разказа, че тукъ е гробището на почти всички затворници и лагеристи. Въ зависимостъ отъ нивото на Дунава ги заравляли по-дълбоко и по-плитко. Когато нивото било високо ковчегътъ едва се побиравъ въ гроба и само го посипвали съ прѣстъ. Следъ няколко дни прасетата усещали разлагането, заравляли го и оглозвали коститъ. "Отначало ги гонѣхме - продължи моя събеседникъ - но после разбрахме, че сме безсилни да да ги отклонимъ. А презъ пролетта, когато водата прииждаше, заливаше поляната и отнасяше остатъцитъ" Чиста работа, нали ?

Криминалниятъ въ който намирахъ нѣщичко човѣшкото, не скри, че искалъ съ "колежитъ си" да се махне отъ тука, но началството не разрешило. Страхували се, че може и тѣхнитъ гробове да бъдатъ тукъ за да опазятъ тайната. Погребанитъ презъ последнитъ месеци бяха на повече отъ метъръ дълбочина и нямаше опасностъ да бъдатъ изровени отъ прасетата.

Потресенъ, вечерта споделихъ съ приятели, а майоръ Стрихиновъ, следъ обичайната благословия ми каза: "На острова съмъ вече петъ години и знамъ, че гробоветъ сѣ малко, прѣснати сѣ и замаскирани на много мѣста. А хиляди наши братя намѣриха смъртта си тукъ. Началството решило да ги укрие на Магаряца още докато беше необитаемъ. Шефътъ, майоръ Китовъ, дори разправяше, че били подредени и номерирани, а следъ седемъ години близикитъ имъ щѣли да иматъ право да взематъ останкитъ имъ..."

Съ изключително малко приятели съмъ сподѣлялъ това, на което бяхъ станалъ неволенъ свидетелъ, а и машинна ми върваха. Едва когато се разбра, че и труповетъ отъ Ловешкия лагеръ сѣ давали на прасетата, цялата работа стана ясна. Това престъпление е датирало най-малко десетъ години преди Лувечъ !

Споменитъ продължаватъ да ме събуждатъ нощемъ. Измъчватъ ме, въпрѣки отминалото време. Затова въ една безсънна нощъ пожелахъ да напиша тѣзи редове. Така всички приятели и близки на погребанитъ изъ плиткитъ пѣсѣца на Магаряца нѣма да забравятъ съдбата имъ. Въпрѣки, че въ края на седемдесетъ години тамъ построиха вили. Опиянени отъ властта и алкохола люде пируваха върху гробоветъ на мъченицитъ. Сягатъ тѣзи убишци и тѣхнитъ деца сега говорятъ за помирение безъ да се разкалтъ. Каква голяма наглостъ !

Митко Ленковъ - Карата

Никога не ще забравимъ!

Никога не ще простимъ!

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ - Основателъ
 † Д-ръ Георги Паприковъ - Редакторъ

Редактира Комитетъ

Година 42, брой 1

Книжка сто и дванадесета

Януарий 1993

"QUO VADIS" Президентъ Желевъ ?

Когато Великото Народно Събрание, 1990 година, въ което комунистите имаха болшинство, неможа да избере за Президентъ нито единъ отъ комунистическите кандидати, за такъвъ бѣ избранъ д-ръ Желю Желевъ, водача на опозицията /СДС/. Нашиятъ народъ посрещна това съ радостъ, виждайки въ станалото първата стъпка къмъ отстраняването на комунистите отъ управлението.

Следъ изборите въ 1991 г. при които СДС спечели най-много мѣста въ Народното Събрание, и бѣ съставено Правителство на чело съ Филипъ Димитровъ, нашиятъ народъ посрещна това съ възторгъ, виждайки началото за ликвидиране на комунизма. По късно, когато станаха избори за Президентъ и СДС определили за свой кандидатъ д-ръ Желю Желевъ, нашиятъ народъ гласува за него, тъй като вѣрваше, че Президентътъ ще следва политиката на СДС.

Всички знаятъ, и той самъ не го отрича, че д-ръ Желевъ е по убеждение марксистъ. Всички, обаче, очакваха, и ние на свой редъ, че избрания Президентъ, като кандидатъ на СДС, нѣма да прокарва своя лична политика, а ще проведе политиката на СДС за демократизиране на страната и ликвидиране съ комунизма.

Наблюдавайки проявитъ и политиката, която отпочна да провежда Президентътъ д-ръ Желевъ, и проследявайки фактите, които се заизреждаха, създаде се убеждението, че той се отклонява отъ политическата идейна линия на СДС, и не оправдава доверието което му се даде отъ тѣзи които го избраха.

Ясно, подъ влияние на марксистките си убеждения Президентътъ Желевъ слезе отъ висотата на пиедестала, на който народа го постави като Държавенъ Глава и се изравни съ площадните комунистически агитатори съ редица изявления, които направи.

Президентътъ Желевъ се ограда съ лѣво ориентирани съветници, казано направо въ очите - комунисти и това е непромѣнено.

Президентътъ Желевъ обяви, че иска да се води политика на "Национално примирение", което дешифрирано значи да не се подвеждатъ подъ отговорностъ комунистите, които презъ време на тѣхния режимъ извършиха неизброими престѣпления провеждайки тероръ, избивания и ограбването на народа.

Госпожа Блага Димитрова излъже съ писмо въ което каза, че тя като Вице-президентъ не е била сондирана и не е ангажирана съ политиката на Президента Желевъ.

Неможе да отминемъ безъ да отбележимъ, че народътъ почна да реагира. Масова демонстрация бѣ проведена предъ сградата на Президентството въ София издигайки искането за "Оставка на Президента".

Не е за първи пътъ и нѣма да бѣде за последенъ, когато политически лидери сѣ се отклонявали отъ политиката за провеждането на която сѣ били избрани, и нѣма да е за първи или последенъ пътъ, когато такива политически лидери сѣ се корегирани. Съ това тѣ не сѣ се излагали, а обратното издигали сѣ се по-високо.

Нашиятъ народъ днесъ отправя съ високъ гласъ къмъ Президента Желевъ въпроса "Quo Vadis" (къде отивашъ) ?

Б.Н.Ф.

Българската Демократ-конституционна партия е внесла на 16 окт. 1992 г. в Народното Събрание следното искане за обявяване нелигитимността на акта на 9 септември 1944 г. което напълно съответствува на становището, решенията и резолюциите на Б. Н. Ф.

ДАМИ и ГОСПОДА,

Седмото ВЕЛИКО НАРОДНО СЪБРАНИЕ отбягна да излезе с ясно и конкретно становище по противоконституционността на извършения на девети септември 1944 година военнополитически преврат, който бе осъществен от съветската агентурна мрежа в България, пряко подпомогната от съветските окупационни войски. Това го лиши от оперативност и възможност действително да бъде ВЕЛИКО, за каквото бе избрано.

За съжаление тридесет и шестото ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ, избрано на 13 октомври 1991 година, съзнателно върви по същия път.

Нормотворческата дейност, осъществявана от настоящото НАРОДНО СЪБРАНИЕ, се изразява в промяна или отмяна на онези законови актове, погазващи гражданските и политически свободи на народа, които са закономерна последица от деветосептемврийския преврат.

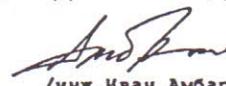
Буди недоумение факта, че законодателната дейност на ПАРЛАМЕНТА се ограничава с коригиране на антидемократичните последици от преврата на 9 септември 1944 година, без да заема становище по самия преврат, който е първопричина за тези последици.

Все повече се натрапва убеждението, че ДЕМОКРАТИЧНИТЕ СИЛИ в България приемат военния преврат на 9 септември 1944 година за КОНСТИТУЦИОННОСЪОБРАЗЕН и невземайки отношение по неговата ПРОТИВОПРАВНА и АНТИДЕМОКРАТИЧНА СЪЩНОСТ, негласно го вписват в основата на настоящите демократични процеси, което налага да се законодателствува за отмяна само на антидемократичните последици от него.

Считаме, че е крайно наложително тридесет и шестото ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ, на основание чл.86 ал.2 във връзка с чл.81 ал.2 и чл.87 ал.1 от фактически действащата Конституция, да вземе Р Е Ш Е Н И Е , с което да обяви преврата на 9 септември 1944 год., режисиран и осъществен чрез активната намеса на военно-тоталитарната съветска машина, за ПРОТИВОКОНСТИТУЦИОНЕН, а последващите го актове - за НИЩОЖНИ.

ТОВА Е ЕДИНСТВЕНИЯТ НАЧИН ДА СЕ ДАДЕ ДЕМОКРАТИЧЕН ПОЛИТИЧЕСКИ ФУНДАМЕНТ И ПРАВНА ЛОГИКА НА НАСТОЯЩАТА ЗАКОНОДАТЕЛНА ДЕЙНОСТ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ.

За Национален оперативен център на
БЪЛГАРСКА ДЕМОКРАТ-КОНСТИТУЦИОННА ПАРТИЯ:

/инж. Иван Амбарев

Гогошо Сидеров

НАШИТЪ АДМИРАЦИИ И БЛАГОПОЖЕЛАНИЯ

На Конгреса на БНФ състоял се през юний 1992 год. в Чикаго, Съединенитъ Щати, на който присъствуваха и делегация отъ Демократическия Форум отъ България, преди избирането на нова управа на Организацията, д-ръ Иванъ Дочевъ направи следната декларация: "Азъ считамъ, че съ победата надъ комунизма, която бѣ извоювана при изборитъ презъ октомврий 1991 г. в България, съ мое и на делегацията отъ Б.Н.Ф. участие, изпълнихъ до край дълга си къмъ народъ и Родина. Комунизмътъ е победенъ и пътя за изграждане на свободна, демократична и независима България е откритъ. За постигане на тая целъ посветихъ цѣлия си животъ и смѣтамъ, че тази победа е достоенъ завършекъ на дейността ми.

Азъ се оттеглямъ отъ заемане на постъ в ръководството на БНФ и оставамъ само Почетенъ Председателъ, за какъвто бѣхъ провъзгласенъ презъ 1982 година. *

Завършвайки своята декларация д-ръ Дочевъ заяви, че остава на поста си до края на своя животъ и всѣкога когато има нужда отъ неговата помощ той ще я даде.

Проследявайки разволя на събитията отъ преди 60 години до сега в България и въ емиграция, ние виждаме на всѣкъде Иванъ Дочевъ на челу въ борбата противъ

* Въ 1982 г. Н.В.Царъ Симеонъ II награди д-ръ Дочевъ съ ордена "Св. Александъръ - първа степенъ" за половина въкъ служба на народъ и Родина. На снимката д-ръ Дочевъ е съ ордена.

комунизма. Когато Георги Димитровъ стана секретаръ на Третия Интернационалъ в Москва и почна да подпомага комунистическата партия в България, комуниститъ насочиха най-напредъ вниманието си къмъ младежта и предприеха усилену пропаганда за нейното комунизирание. На всѣкъде в гимназиитъ и университетскитъ факултети бѣха образувани "Марксь-Ленински" кръжоци. Националната младежъ реагира. Образува се Съюз на Българскитъ Национални Легиони /СБНЛ/. Въ 1932 г., на конгреса на Организацията в градъ Русе бѣ избранъ съ единогодушие Иванъ Дочевъ за водачъ на съюза. Той предприе една свѣтквично организирана акция срещу комуниститъ. За една-две години 200 - 300 хиляди младежи станаха членове на съюза и поведоха ентузиазизирана борба.

Следъ Първата Свѣтовна война България бѣ разкъсана и унижена съ Ньойския договоръ. Българската национална младежъ поведе борба противъ този договоръ за премахването му и възстановяване престижа и независимостта на България. Начело на тази борба застанаха СБНЛ и Националниятъ Студентски Съюзъ, за чийто Председателъ бѣ избранъ Иванъ Дочевъ въ 1934 г. Българскиятъ народъ се нареди задъ тѣхъ.

Въ 1934 г. Звенари и Пладняри направиха превратъ и възвѣха властта. Разтуриха партиитъ и установиха диктатура. Иванъ Дочевъ прѣвъ, и единственъ, отъ българскитъ общественици, като водачъ на Легионеритъ, излъзе съ манифестъ противъ Звенаро-Пладнярското правителство и поведе борба за възстановяването на демокрацията. Той бѣ интерниранъ въ Джуръ Дѣре и после осъденъ и пратенъ въ Софийския Централенъ Затворъ, но борбата се увѣнча съ победа. Звенаро-Пладнярското Правителство падна въ 1935 г.

Когато презъ септемврий 1944 година Съветската Червена Армия навлѣзе въ България, окупира страната и комунистическото правителство бѣше наложено противъ волята на народа, и започна кървавъ тероръ, жертва на който станаха десетки и десетки хиляди достойни българи отъ всички слоеве на обществото /процентно Легионеритъ дадоха най-много жертви/ Иванъ Дочевъ, търсенъ отъ комунистическата милиция, успѣ да напусне страната. Въ негово отсъствие Комунистическия Народенъ Съдъ го осъди на смъртъ.

Като емигрант, най-напред в Австрия, той започна да издава първото българско емигрантско анти-комунистическо списание "България", което събуди националните чувства на емигрантите, насърчи ги и допринесе извънредно много за създаването на Българския Национален Фронт, което стана през 1947 година в Германия. Д-р Дочев застана начело на организацията като неин Председател. Бъ развита голяма организационна дейност. Скоро Националният Фронт имаше клонове в всички европейски страни. По късно, когато емигрантите почнаха да се преселват в зад-океанските страни образуваха се клонове на Националния Фронт в Америка, Канада, Австралия, Южна Америка и Нова Зеландия.

През времето на тези три първи години на емиграция 1945-1948, в Германия се образува интернационалната организация на Анти-Болшевишкия Блок на Народите. Иван Дочев бѣ един от основателите и за дълги години подпредседател на Световния Управителен Съвет на чело на който бѣ бившият министър Председател на Украйна проф. Стетско.

В 1951 г. д-р Иван Дочев се пресели в Канада-Торонто. Там започна да издава списанието "Борба", като орган на БНФ. Това е единственото емигрантско списание, което продължава да излиза и до сега. По късно редакцията се премѣсти в Чикаго - Америка и д-р Паприков пое редактирането.

В 1964 г. д-р Дочев се пресели в Америка - Ню Йорк. Под негово ръководство БНФ извоюва място в първата редица на интернационалните анти-комунистически организации. Д-р Дочев бѣ избран за Председател на Комитета на Поробените Народи в Ню Йорк и същевременно за Председател на Анти-болшевишкия блок на Народите за Америка. На чело на тия три организации - БНФ, комитета на Поробените от Комунизма Народи и Анти-Болшевишкия Блок на народите, за един период от 15 год. бѣ развита една огромна дейност и бѣха реализирани доста много успешни акции. България бѣше на първо място поради това, че д-р Дочев бѣ на чело на трите организации и се достигна щото в Американския Парламент, на няколко пъти, да се повдигне Българският въпрос и нуждата да бѣде подпомогната за възвръщане на свободата.

През време на емигрантството си в Европа, Австрия и Германия, д-р Дочев

публикува първата своя книга - "България под червения терор" на нѣмски език в 1948 г. той публикува втората си книга "Червена България опасност за световния мир" на английски език - 1951 год. като емигрант в Америка. През 1982 г. публикува трета своя книга "Половин вѣк борба против комунизма за свободата на България" на български и английски език. В тази книга се описва историята на Националните Легиони от България и Националния Фронт в емиграция. Това е един исторически документ.

В 1982 г. след половин вѣк самоотвержена дейност д-р Дочев бѣ провъзгласен за почетен Председател на БНФ и Председател на Организацията бѣ избран неговия дългогодишен приятел и сътрудник, още от България, дотогавашния Подпредседател на БНФ д-р Георги Паприков. За нещастие д-р Паприков почина в 1984 год. и д-р Дочев, като почетен Председател, трѣбваше отново да поеме ръководството на БНФ.

Развоя на международните политически събития предказаха скоршни сътресения в комунистическите страни, включително и Съветска Русия. БНФ активизира дейността си и се създаде специален фонд за да може при възможност да се подкрепи анти-комунистическата опозиция в България. БНФ бѣ готов - развързката не закѣсна. Комунизмът се разпадна в всички източноевропейски страни, както и в Съветска Русия. Българските комунисти бѣха принудени да проведат избори през 1990 год. които тѣ спечелиха с манипулации, но се оказаха негодни да задържат властта и проведат реформи. Нови избори бѣха насрочени през октомври 1991. На специален конгрес БНФ реши и изпрати в България делегация да вземе участие в изборите и да подкрепи антикомунистическата опозиция. Групата бѣ водена от д-р Дочев, който обиколи цялата страна, направи много публични събрания и даде десетки интервюта в пресата и радиото.

Опитите на комунистите да парализират дейността му и да разтурят нѣкои от неговите събрания бѣха неуспѣшни. БНФ изпълни своята задача и изборите на 13 Октомври 1991 година, бѣха спечелени от опозицията. С право д-р Дочев смѣта победния край на изборите през 1991 г. в България като достоен и победоносен завършек на неговата шестдесетгодишна дейност: "Борба, против комунизма за сво-

бодата на България.

През цялото това време, шестдесет години, д-ръ Дочев е бил прицелна точка на комунистически атаки. Имайки го за тъхен враг номер едно, ть правьха всичко възможно да го компроментират и да разстроят БНФ. Както преди, а все още и сега, ть пращаха инфилтратори, провокатори и агенти. Направиха се опити да се разцепи БНФ, да се заблудат и ако е възможно да бъдат подведени членоветь на организацията, като се издаваха окръжни и бюлетини оть името на БНФ оть хора, които не сь дори членове на организацията, даже нькой си се самопровъзгласи за председател. Жалки опити на още по-жалки личности. Колкото повече опити се правьха, толкова повече авторить имь се саморазобличаваха като комунистически инфилтратори, провокатори и агенти. Всички опити се разбиваха на "пухь и прахь". БНФ стоеше здраво на позицията си. Опитить на провокаторить нито можеха да засегнат Б.Н.Ф. нито д-ръ Дочевь. За тьхь правилно може да се каже: "Кучетата лаять, кертана си върви".

Припознавайки дейността и заслугить на д-ръ Дочевь ние го адмирираме и му пожелаваме още дълги години животь и здраве. Тьй както се развивать събитията тьй може би пакь ще бъде призовань и ние знаемь,

както и тьй декларира, че винаги можемь да разчитаме на него.

Националното знаме което д-ръ Дочевь издигна и носи, сь честь и достойнство 60 години ние го поемаме и ще продължимь борбата. Примьръть, който тьй даде за достойно изпълнень дългь къмь народь и Родина, ще бъде примьръ, който ще ни вдьхновява и който ще следваме.

Все още комунистить въ България не сь напълно обезвредени. Нужно е и ние ще настояваме, ть да бъдат отстранени оть вськакви ръководни и дьржавни служби. Нужно е, и ние ще настояваме, да се подведать подь отговорность и накажать, съгласно законить, всички комунисти които сь виновни и сь извършили криминални престъпления като съучастници въ терора, избиванията, ограбванията и довеждането на страната ни до катастрофа, презь време на комунистическото управление оть 9.9.1944 г. и до сега. Нужно е да се осигури пълна възможность за извършване на промьната и за подобренето на живота на народа ни, както и за възстановяване разрушенията, спечелване отново международното довьрие, и изграждане на една нова свободна и демократична България. Ние ще продължимь борбата за осьществяването на тази наша задача и цель.

Б.Н.Ф.

ПРОЕКТО-ЗАКОНЪ ЗА ДЕМОКРАТИЗАЦИЯТА

Нар. представитель г-нь Тшоу Пейковь внесе на 9 септември 1992 законопроекть за демократизацията. Предложения като това накараха комунистить и тьхнить агенти да предизвикать парламентарна и правителствена криза и забавять демократичнить процеси. Ть успьха временно въ това, но ть не ще успьять да спрать историческото развитие.

Ето главнить точки на законопроекта, който рано или късно ще стане законь, гарантиращь демокрацията въ България:

Член 2. Геноцидът и престъпленията против мира и човечеството не подлежат на давност.

Член 3. Забранява се всяка пропаганда и практика на тоталитарна /комунистическа, фашистка, фундаменталистка/ идеология.

/2/ Българското гражданство на българин по родение, което му е било отнето или от което е бил лишен, се възстановява по право.

/3/ Български гражданин, който временно или постоянно живее в чужбина, се ползува от основните граждански, политически, икономически, социални и културни права като живеещ на Българска територия гражданин на България.

Член 12. /1/ Всички български или чуждестранни юридически лица със стопанска или идеална цел, както и българските физически лица декларират еднократно имуществото си.

Член 14. /1/ Кандидатът за дьржавна служба декларира публично своя имуществен статус.

/2/ При напускане на службата дьржавният служител /или неговият наследник/ декларира публично имуществения си /му/ статус.

Член 16. /1/ За да се гарантират в бъдеще основните предпоставки за демократизацията на разрушените в резултат от противоправната дейност на Българската комунистическа партия, нейните сателитни организации и техните приемници дьржавна власт, дьржавно управление, правораздавателна система, обществени организации, култура и стопанство на България:

1. се изготвя списък на лицата, ръководили и /или ръководещи/ и/или повлияли съществено върху противоправната дейност на организациите по ал.1;

2. списъкът включва лицата, които според номенклатурата на Българската комунистическа партия са:

а/ заемали и/или заемат ръководен платен пост, равен или по-висок от секретар на общински партнен комитет;

б/ били делегати на национални конгреси и конференции на Българската комунистическа партия;

в/ били партийни секретари на първични партийни организации в армията, милицията, Държавна сигурност, правораздаването, дипломатията, банковото дело, научните институти, висшите учебни заведения;

г/ завеждали отдел "Кадри" в учрежденията по буква "В";

д/ заемали ръководна длъжност в Държавна сигурност.

/2/ Лицата, включени в списъка по ал.1, както и онези лица, които са се възползвали от тяхното положение, за собствена изгода, не могат да заемат ръководен държавен, обществен или културен пост /назначаване или изборен/ или да упражняват частна дейност със стопанска или идеална цел.

/3/ В едномесечен срок от влизането в сила на този закон проектът на списъка по ал.1 се изготвя служебно от управление "Държавен архив" и се публикува за сведение в "Държавен Вестник".

/4/ В едномесечен срок от публикуването на списъка за сведение в "Държавен Вестник" Народното събрание избира извънредна парламентарна комисия, на която възлага да разгледа в тримесечен срок редовността на списъка по ал.1 и жалбите по оспорването му от заинтересованите лица.

/5/ В едномесечен срок от публикуването на списъка по ал.1 за сведение в "Държавен Вестник" всеки заинтересован може да подаде жалба срещу включването или невключването, неговото или на друго лице.

/8/ Заварените на служба в органите на държавната власт, държавното управление, правораздавателната система, обществените организации, културата и стопанството на България, както заетите с частна дейност със стопанска или идеална цел, обявени в списъка по ал.1, окончателно обнародван в "Държавен Вестник", са длъжни в седмодневен срок да се отчетат за поверени им длъжници суми и вещи и да напуснат заемания пост.

"Нито един комунист във Народното Събрание" – беше нашия повик при първите свободни избори. Той е валиден и сега. Да се мисли, че тези, които докараха до пълна разруха страната или пък тяхните идейни отрочета ще могат да реформират не само себе си, но и държавата, е във най-добрия случай детински наивно. Ако мислеха за реформи, те щяха да върнат заграбени-

те от държавата милиарди, не биха прали мръсни пари във стотици нови предприятия, не бяха спъвали приватизацията и реформите. Има ли един партиец, който да се е разкалял и върнал заграбения апартамент или строена с държавни пари вила? На колко от тях проговори съвестта и порицаша страшните убийства и насилия по време на червения терор? Тъ дори нямаха човъчността да станат на крака във народното събрание, когато се почиташе паметта на загиналите във Ловеч, Бълене, Черната скала и много други.

Затова проекто-закона на г-нъ Пейков е единствения начин и единствения път за истинска демократизация.

"Геноцидът и престъпленията след 9 септември не подлежат на давност" това ще отвори вратите за законно наказание на болшевишките изстъпления във нашата страна.

"Забрана на пропаганда и практика на тоталитарна идеология" – по този параграф една партия като БСП може да бъде забранена, ако подклажда борба на класова, етническа или религиозна база, ако конспиративно саботира приватизирането на държавните имоти, ако участва във тайни международни сделки с нечисти капитали или забранени продукти – наркотици, и оръжие.

"Всъки български гражданин трябва да декларира еднократно своето имущество" – Никой честен човек не трябва да се страхува от това. Ще се страхуват тези, които трябва да докажат как със 300 лева заплащане преди години построиха своите вили, купиха от чужбина луксозно обзавеждане и скъпи коли. Ще се страхуват тези, които 48 години ограбиха честни български граждани, отнеха техните домове, юци, спестявания и върху нещастieto им изградиха своето и на децата си вечно благоденствие.

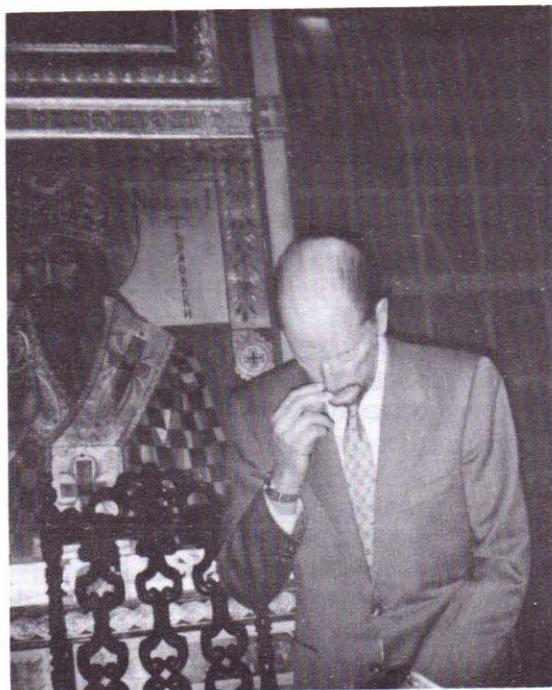
Законопроектът предвижда понататък да бъдат изготвени списъци на партийци, заемали ръководни постове, партийни секретари, делегати по конгреси и конференции на БКП, партийни служители във милицията, Държавна сигурност, във съда, дипломатичното тяло и т.н.

За да се превърне този проект във закон, необходимо е пълно мнозинство на демократичните антикомунистически сили във парламента. Думи не са достатъчни – необходимо е цялата българска емиграция да включи своите усилия във борбата и подпомогне със лична пропаганда, финансово и морално общата кауза.

На 6 октомври 1992 година Н.В. Царь Симеонъ, придруженъ отъ съпругата си Н.Ц.В. Маргарета, обградени отъ правителствени лица и свещеници отъ разни страни, присъгствуваха на тържественото полагане на основитъ за българското училище въ Буда Пеща.

На тържеството личеха Народния Представител отъ СДС Георги Марковъ, редакторътъ на в-къ "Корона" Иванъ Крадлековъ и представители на БНФ: Енрико Дель Бело, Италия, Йосиф Загорски – Швейцария, Лиса Лисева – Йоханесбургъ, Мишо Михайловъ – Калифорния и десетки представители отъ европейскитъ страни.

На 6 декември 1992 година Н.В. Царь Симеонъ, заедно съ своята съпруга, Н.Ц.В. Маргарета, посети Българската Православна църква "Св.Св.Кирилъ и Методи" въ Ню Йоркъ.

Разнесълъ се слухътъ, че Царьтъ ще бжде въ църквата подтикна много отъ нашитъ емигранти, нъкой отъ които не сж идвали въ църквата, масово да се стекатъ. Надъ 300 души се събраха, безъ да бжде пратена покана, и възторжено приветствуваха Царя при идването му. Председателътъ на Църковното Настоятелство Нено Петровъ, настоятелитъ на църквата и представители отъ БНФ посрещнаха Царя при входа на църквата и го придружиха до анвона.

Службата бше много тържествено проведена отъ свец. Василь Стояновъ, свец. Бараковъ и други. Царьтъ взе участие като прочете "вържото" отъ подиума, където е трона на Владиката. Въ лицата на всички присъгствуващи личеше възторгъ. Следъ църковната служба Царьтъ говори съ емигранти и се ржкува съ всички. Това предизвика ентузиазъмъ. Станалото бъ едно събитие, което никога не се е случвало въ нашата църква, която десетки години води борба да извоюва независимостъ отъ контролирания отъ комуниститъ Св. Синодъ. Това се постигна. Връзката съ Св. Синодъ въ България съществува, но не вече контролирана отъ комуниститъ. Следъ повече отъ часъ между емигрантитъ Царя посети църковната зала, окрасена съ портретитъ на Н.В. Царь Борисъ и Н.В. Царь Симеонъ, а на околнитъ стени личъха портретитъ на нашитъ възрожденци. Църквата сега е мъсто, където се пази и тачи нашето минало, съ което се гордѣемъ. Презъ време престоя си Царя размъни мисли съ почти всички представители отъ настоятелството на църквата между които Пулю Пуевъ, Дамянъ Георгиевъ и др. Сжцо говори и съ представителитъ на БНФ Емиль Атанасовъ, Представител на клоната Ню Йоркъ – Петъръ Николовъ, инж. Стефанъ Арнаудовъ и други. Всички излъзоха на улицата да изпратятъ Царя и това бъ една възторжена демонстрация на симпатии, която ще се помни.

Въ Ню Йоркъ бше досълъ отъ България директорътъ на въроизповеданията г-нь Методи Спасовъ, който присъгствува на службата и следъ това има разговоръ съ църковното настоятелство.

➔ Н.В. Царь Симеонъ се кръсти предъ олтаря

ВСЪКИ МОЖЕ ДА ПОМОГНЕ КАТО ОГЛАСЯВА ИСТИНАТА!

Отъ кулоаритъ на Народното събрание, до въпроса: Кой е г-нъ Огнянъ Пишевъ?

***** ДРАГОМИРЪ ЗАГОРСКИ *****

Далечъ съмъ отъ мисълта да се спирамъ на политическата биография на г-нъ Огнянъ Пишевъ. Още повече, че нашата емиграция въ САЩ добре знае какво е отношението му къмъ нея. Съществено е позицията на нъкои "политици на промъната" къмъ г. Пишевъ.

Всякънъкъ, посещението ми далечъ не се отнасяше единствено до г-нъ Пишевъ. По скоро, той бѣ "случайна" тема и небихъ отворилъ дума за него, ако не бѣ го споменалъ премиерътъ, г-нъ Филипъ Димитровъ.

Посетихъ Народното събрание на 9 октомврий м.г. по покана на народния представител г-нъ Василь Златаровъ. Още въ коридора къмъ салонитъ изпитахъ чувство, че влизамъ въ противоречивата ни история. По сжщитъ тѣзи коридори сж минавали найименититъ български политици - отъ Стефанъ Стамболовъ до Малиновъ. А следъ тѣхъ, онъзи, които докараха Отечеството ни до така наречената трета национална катастрофа...

Сега тукъ се кове независимостта на България. Отъ една страна сж силитъ на промъната, а отъ другата - онъзи, които поеа вината на партията довела до тази катастрофа. На трибуната говореше премиерътъ Филипъ Димитровъ. Отбихъ се до една отъ страничнитъ стаи. Тукъ се срещнахъ съ г-нъ Александъръ Йордановъ, водачътъ на парламентарната група на СДС. Първата ни среща бѣ въ САЩ, при неговото посещение всрѣдъ емиграцията, втората - отново въ София, при първото ми идване въ Родината следъ 30 години и третото тукъ въ Парламента. Докато се ржкувахме, влезе усмихнатъ шармантенъ мъжъ съ тъмни очила. Въ първия моментъ не го познахъ. Йордановъ ме представи:

- Г-нъ Сталийски, нашъ гостъ отъ С.А.Щ. Загорски.

- Г-нъ Загорски, това е нашиятъ министъръ на войната.

Едва ли може да се опише следващия мигъ - Александъръ Сталийски ме прегърна:

Г-нъ Драгомиръ Загорски, членъ на упр. съветъ на Б.Н.Ф. и членъ на ред. комитетъ на "Борба", заедно съ други членове на Ц.У.С. посети България, кждето проведе многобройни срещи съ политически дейци и представители на мѣстния печатъ.

- Загорски, Мици! Та ние сме приятели отъ близо половинъ вѣкъ. Разцелувахме се по мъжки, като наистина стари приятели. Сашо Сталийски ме посочи на Йордановъ:

- Този не е комунистъ! обърна се къмъ менъ и посочи Йордановъ - И на него можешъ да му имашъ довъррие!

Мигове, които съ нищо немогатъ да се сравнятъ и то тамъ, въ сградата съ надписъ надъ вратата: СЪЕДИНЕНИЕТО ПРАВИ СИЛАТА.

Едва ли би могло да се допусне, че следъ толкова много морални и политически престъпления може да се очаква помирение съ хората отъ БСП, онъзи, които сж виновници за толкова много прокудени патриоти отвѣдъ границата. Но какви мигове сж онъзи, които се срещатъ съ едномисленици, смѣли българи, политици отъ най-здравото поколѣние, последователи на борцитъ за независимостта на България.

Отъ посещението ми въ Отечеството минаха бурни дни, които донесоха политически промѣни - тѣ сж известни. ДПС направи всичко възможно да дестабилизира първото демократично правителство на България. Нѣма да коментирамъ тѣзи промѣни, които продължаватъ. Същественото е, че при посещението ми бѣхъ представенъ на министъръ председателя Филипъ Димитровъ. Поговорихме, а следъ това заедно тръгнахме къмъ Министерския съветъ. Безъ служебната му кола - просто пеша. Следъ насъ вървѣха десетки граждани. Спираха министъръ председателя, задаваха му въпроси, обръщаха се съ искания, сподѣляха набързо собствени грижи. Вървѣхме бавно по "Царя" и си спомнихъ какъ преди 30 години преминахъ за последенъ пътъ по "жълтитъ павета". Филипъ Димитровъ бѣ предѣлно откровенъ:

- Господинъ Загорски, много е трудно. Докато се върнете въ САЩ могатъ да настанатъ промѣни, но една ли тѣ ще сж въ по-

ложителен смисъл. Разбира се, колелото на историята се върти напред, но може да превърта и на едно място. А има обременени съвети, които желаят именно това.

Разбирах, че дори в СДС се сблъскваха интересит на отделни депутати. Сам изказах грижата си от бавните промени. Споделих и за загнозденит по българскит легации комунистически вълхви, които продължават да работят на Запад. Насроях и за възможното им подмяне с хора от емиграцията, лица с опит, образование и владещи чужди езици. Филип Димитров млчеше. Тогава си помислих, че не е съгласен с оценкит ми. Сега разбирам, че е изпитвал безсилие, особено когато ми посочи за примър новоназначения български полномощен министър в Вашингтон - Огнян Пишев...

Едва ли има емигрант, който да не

Изъ дейността на Народното Събрание, София
Установяване броя на убити по политически
причини български граждани

По предложение на г-н Василь Златаров, Народното събрание прие плана за установяване броя на загиналит по политически причини български граждани след края на Първата Световна война. Броят на загиналит през 1923 г. и 1944г. ще бъде даден

като се изхожда от разграничителнит дати 9 юний 1923 и 9 септември 1944 год. Точнит дати ще бъдат събрани при преброяването на 4 декември 1992 год. което се провежда от Националния статистически институт. Анкетнит карти съдържат графит относно възраст, образование, организационна принадлежност, къде, кога и как е загинало съответното лице.

В мотивировката към своето предложение, г-н В. Златаров изтъква, че е крайно време да бъде установен безпристрасно броя на жертвит на политическит борби в България. Известно е, че комунистит и тяхнит съюзници не веднаж ся спекулирали с десетократно надути цифри за своит жертви при т.н. "възстания" и партизански действия", докато за жертвит на кървавия комунистически режим не можеше дори да се спомене. Чрезъ предстоящето анкетно преброяване ще се види истината.

знае за омразата и ненавистята му към променит в отечеството и реакциит му на неокомунист и "социалист" Явно, че въпросът не зависеше от него, а от онзи, които се бяха заели с подмянето... Филип Димитров бь само атакувания министър председател. Кой щеше да бъде следващия ?...

Много сж впечатленията ми от политическия живот в Отееството. Мнението ми е - то продължава да изживява своит политически колизии. Много сж конфликтит и ние, българит извън страната можем да помогнем. Предимно - като изнасяме истината !

Колелото на историята продължава да се върти. Същественото е да бъде по върния път. А за това - вськи от нас би могъл да помогне. Пакъ повтарям - като
О Г Л А С Я В А И С Т И Н А Т А.

Филип Димитров за ролята на Симеон Втори

В-къ "Демокрация" орган на СДС в България брой 267 - 843 година III от 9 ноември 1992 г. публикува това съобщение в връзка с изявленията на българския Министър Председател в Мадридъ.

МАДРИД (8 ноември - специално за БТА от ЙОСИФ ДАВИДОВ). Испанският всекидневник "ЛБС" отпечата обширно интервю с министър-председателя на България Филип Димитров. На въпроса "Защо българскит политикит отиват в Испания, за да се срещат с цар Симеон", лидерът на СДС отговаря: "Негово величество изпълнява в момента една много важна морална роля. На практика той е моралната отправна точка за българската политическа класа".

ОФИЦИАЛНИ СЪОБЩЕНИЯ НА ПРЕЗИДИУМА НА БНФ:

Единственъ официален представител на Българския Национален Фронтъ, Инк. за Швеция е дигл. инж. Александра Симеонова, живуща в Швеция от дълги години.

Представител на БНФ за Южна Африка е инж. Лиса Лисева, Йоханесбургъ.

Образуванъ е първия клонъ на БНФ в пределит на бивша Югославия.

Президиумът на БНФ съобщава, че няма нищо общо с никаква няколко-членна партияка в България, която безъ наше разрешение използва името на Българския Национален Фронтъ с малки промени за да избъгне съдебна отговорностъ.

Организацията на БНФ, съществува с клонове по цяля свът от 1947 година до днесъ

Б.Н.Ф.

За Македония

Отъ сведения давани въ американската преса, проличава ясно липсата на каквато и да е очертана американска политическа линия към проблемът на Балкана и по-специално Македония, която обяви своята независимост на ноемврий 1991 год. Първитъ отзиви въ Вашингтонъ, както и въ европейската общность въ връзка съ признаването на новата държава бѣха благоприятни и се очакваше скорсно позитивно разрешение.

Въ това време, обаче, се намѣси гръцко-американското лоби въ САЩ съ страховътенъ натискъ надъ амер. администрация да не признава Македония подъ това име. Този натискъ е билъ упражненъ върху самия Президентъ Бушъ и членове на неговия кабинетъ отъ страна на богати гръцки магнати, които даватъ предизборни помощи както на републиканската, така и на демократическата партия. Гръцкиятъ министъръ Председателъ Митсогакисъ е телефониралъ въ Бѣлия Домъ да предугади, че правителството му ще падне, ако САЩ признае Македония.

Гръцкото лоби упражнило натискъ сяко и върху г-нь Клинтонъ, тогава кандидатъ за президентъ, който въ писмо до гръко-американци е заявилъ, че би одобрилъ признаването на независимостта на Македония но въ никои случай подъ това име. Бъдещето на една страна стана размънна единица при борбата за гласове.

Презъ мартъ 1992, външниятъ министъръ Бейкъръ все още подържалъ признаването на Македония, дори е подканялъ и европейскитъ страни да сторятъ това. Само единъ месецъ по-късно, той, подъ натиска на гръцкото лоби, смѣнява курса си, а европейската общность се нарежда задъ нелогичното, недемократично, дори смѣшно гръцко искане.

Неморалнитъ игри на дипломацията се наложиха временно надъ правото на народитъ за самоопредѣляне и свободенъ изборъ на название. Пресни сж споменитъ за оправданото възмущение на свѣтовното общество когато българската комунистическа партия съ насилие се опитваше да смѣни имената на членове на турското малцинство въ България. Сега сждитъ тѣзи сръди си затвориха очитъ и станаха поддръжници на една неправда, за да угодятъ на свои гръцки приятели.

Кюсогледството на американската дипломация позволи този въпросъ да се разрастне и може-би да стане причина за събития съ кървави последици.

Преди 73 години други кюсогледци политики и дипломати образуваха изкуствени държави, наложиха създаването на общества противъ волята на народитъ, влизаша въ тѣхъ. Днесъ тѣзи народи плащатъ съ кръвта си гръцкитъ и недомислитята на европейскитъ демокрации отъ 1919 година.

САЩ е бастионъ на демокрацията, американскиятъ народъ е съвестта на свѣта. Америка трѣбва да признае независимостта на Македония не само за да остане върна на своитъ традиции, но и за да предотврати усложнения съ нежелателни послѣствия. Г-нь Жержъ Кени, който си подаде оставката като служителъ въ State Department като протестъ противъ американската политика е казалъ, че отлагане на разрешението на въпроса за Македония "дава на Сърбия лицензъ да навлѣзе".

Конгресътъ на САЩ сяко се подаде на гръцкия натискъ. Презъ пролетта въ подкомитета за външни работи е била изработена резолюция, която изисква признаването на Македония. На 7 юлий, споредъ членове на подкомитета, тѣ сж били посетени отъ влиятелни членове на гръцката колония и резолюцията за Македония била хвърлена въ кошъ.

Презъ февруарий 1992 Сенаторътъ отъ Нью Йоркъ Д'Амато е говорилъ положително въ сената за новата Македонска държава. Само следъ нѣколко месеца, Д'Амато е оглавилъ списъкъ отъ 38 сенатора, които заедно съ 139 конгресмени, сж настоявали предъ Президента Бушъ да не признава Македония докато не си промѣни името.

Българо-американцитъ наблюдаватъ съ изненада досегашната цинична и недостойна игра на кюсогледци политики и се надеватъ, че новата администрация ще отхвърли натиска на гръцкото лоби и специални интереси и ще следва единствения правиленъ пътъ: зачитане свободно изразената народна воля. Това е и препорѣката на Сен. Де Консини и Нар. представителъ Макъ Клоски - незабавно признаване на Македония.

Не трѣбва да бжде пренебрегвана и отговорността на настоящи македонски политики въ Скопие, остатъци отъ Сърбо-комунистическото минало, които съ своитъ действия и изказвания вредятъ на македонското дѣло. Тѣ се позоваватъ на демокрация, история, "истина", но само когато това е

въ тѣхна полза. Тѣ сѣ хората, които наложиха промѣна на старитѣ фамилни български имена на населението въ Македония, като имъ прикачиха едно ненуждно "ски". Провѣзгласиха славяно-българското население за потомци на Филипъ и Александъръ, които по понятие не сѣ имали отъ нашия езикъ. Обявиха Самуилъ за "Македонски" царъ, противно на необходимии исторически факти. Кому се служи съ тѣзи фалшификации ?

Демокрацията дава права, но сяко така задължава да признаемъ тѣзи права на всички други, а това значи-признаване независимостта на Македония, но и даване на пълни права на нейното население за свободна изява въ всѣко отношение, достатъчно до книжина, литература и неподкривена история.

Близо единъ вѣкъ
На Източния Фронтъ нищо ново !

***** ДРАГОМИРЪ ЗАГОРСКИ *****

СОФИЯ; 22 ДЕКЕМВРИЙ 1898 ГОДИНА

БЮЛЕТИНЪ

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Гладътъ въ Руссия. Спорѣдъ рускии „Волжский Вѣстникъ“, гладътъ въ источна Руссия върлувалъ въ много губернии, но особено той ужасно свирѣпствувалъ въ губерниитѣ: Казанска, Витска, Пермска, Симбирска, Саратовска, Самарска и Уфимска, на които пространство то е нѣколко пѣти по-голѣмо отъ цѣла свободна България и населението възлизало до три милиона жители. Всичкитѣ земени мѣрки отъ правителство и отъ разни благородѣтелни дружества нищо не могли да спомогнатъ на гладующитѣ. Хора и добитѣкъ умирали отъ гладъ съ стотици на день !

Народната поговорка гласи:

„Съ какъвто се сдружилъ, такъвъ ставашъ“

Презъ време престоя ми въ България попаднахъ на този интересенъ вестникъ отъ миналото столѣтие. Бюлетина ме подсети за много преминали истории, които бѣхъ чулъ отъ стари хора или чель въ литература отъ вѣковетѣ.

"Гладътъ въ Русия билъ постоянниятъ спътникъ на нехайния мужикъ. По-важна за него била водката и пиянъ да се трыне въ сламата при добитѣка си за да се наспи, а трезвитъ да работятъ кърската работа... И понеже нѣмало такива, мужицитѣ гладували, докато озвѣрениятъ стомахъ ги подучилъ на хитрини. Събирали се на дружини, нападали околнитѣ съседи, ограбвали, избивали ги или взимали за пленници и бѣгали да се криятъ въ тайгата...

"Тогава старитѣ историци ги нарекли "Хилядолѣтни грабливи племена". А живитѣ, особено потърпевшитѣ помнятъ и разказватъ на поколенията си истината за прочутитѣ "Освободители".

Бай Иванъ Тоновъ почина на 104 години въ Щатитѣ, преселилъ се отъ България въ 1912 г. и помагалъ на всички емигранти отъ Първата свѣтовна война, Октомврийската революция, Втората свѣтовна, та чакъ до смъртъта си и на онѣзи, които бѣгаха отъ благоденствието на строящия се комунизъмъ.

При него видяхъ единъ старъ руски вестникъ отъ 1934 съ оригинално обявление: "Давамъ подъ наемъ половинъ стая, ползване на прозорець"... По този поводъ доста беседвахме, чухъ много истории и коментари, но силно впечатление ми направи една негова притча:

"България била като едно много хубаво момиче, правило впечатление съ красотата си и всѣки я искалъ. То германци, то англичани, то руснаци и какви ли не. Тя била умна и знаела, че ако се омъжи за богатия европеець или американецъ, трѣбва да легне съ него, но той ще я храни добре, ще я облича и ще я тачи. А ако се омъжи за беднякъ пакъ ще трѣбва да легне съ него, но ще гладува, ще ходи у дрипи и ще я биятъ."

"Харесалъ я единъ мужикъ и се представилъ не само за "милионеръ" ами и за "Освободителъ". Излъгалъ момичето, то страдало, гладувало и побѣгнало, но разправяло на всички да не върватъ на "Братска помощ" "Освобождение" и "Комунизъмъ съ блестящо бъдеще", а да знаятъ какво прави гладния мужикъ, потомъкъ на хилядолѣтнитѣ грабливи племена...

Новият български пълномощен министър в Канада г-н Славъ Даневъ на посещение в Ниагара Фалсъ

На 21 и 22 ноември 1992 г., новият Български Пълномощен Министър в Канада г-н Славъ Даневъ, заедно с семейството си и придружен от културния аташе г-н Тодоръ Колевъ посети Ниагара Фалсъ. На 22 ноември пр. обяд г-н Даневъ се черкува в Българската Православна Църква "Св. Иванъ Рилски". Следъ църковната служба заедно с всички присъстващи той отиде при паметника построенъ в честъ и паметъ на героитъ, които дадоха живота си в борбата срещу комунизма за свободата на България. Предъ паметника Отець Грозда-

новъ прочете заупокойна молитва. Следъ това г-нъ Даневъ положи вънець за жертвितъ, поклони се и произнесе следното слово:

"Сюпни сънародници, азъ посещавамъ за втори пътъ Ниагара Фалсъ. Както и презъ юлий 1990 год. така и сега пристяпвамъ къмъ това свето за всички българи място съ особено голъмо вълнение. Свети Иванъ Рилски е една отъ малкото черкви, която комуниститъ не успяха да превзематъ, а този монументъ издигнатъ само на нъколко стотинъ метра отъ величествения Ниагарски Водопадъ, е единствения паметникъ в свѣта за хилядитъ жертви по лагери и затвори на комунистическия тероръ в България. Нека тѣзи свежи цвѣта изразятъ и моето преклонение предъ васъ, вие които презъ тѣзи дълги и тежки години на изгнание, далечъ отъ родъ и Родина, подържахте живъ свободолюбивия български духъ.

Сюпни сънародници, искамъ да ви увѣря, че нашитъ държавни ръководители и Съюзътъ на Демократическитъ Сили нѣма да допуснатъ реставрация на комунизма у насъ.

Богъ да дава сили и разумъ на нашия народъ за да запази мира и продължи реформитъ. Да живѣе нова, свободна и демократична България".

Думитъ на г-нъ Даневъ бѣха изпратени съ бурни аплодисменти.

Д-ръ Иванъ Дочевъ каза кратко слово, в което заяви: "Ние се считаме горди и щасливи, че доживѣхме момента официаленъ представителъ на България да дойде и положи вънець предъ паметника построенъ отъ насъ в честъ и слава на героитъ, които дадоха живота си в борбата противъ комунизма за свободата на България и доживѣхме да бждемъ свидетели на пропадането на комунизма."

Въ църковната зала се сервира вино и жито за Богъ да прости. Емиграцията най-радушно посрещна г-нъ Даневъ и всички го поздравиха и му пожелаваха успѣшно изпълнение на мисията му в Канада.

Г-нъ Даневъ и семейството му, г-нъ Колевъ, д-ръ и г-жа Дочеви, инж. и г-жа Дърводълски и г-жа д-ръ Станка Паприкова, гостуваха в семейството на д-ръ Мария Русеви, в Фортъ Ири, където бѣха най-радушно посрещнати.

САНТЪ ПЕТЕРСБУРГЪ

Клонът на Българския Национален Фронт за щата Флорида организира голям пикник по случай деня на Благодарността за всички българи живущи в района на Орландо и Тампа бей.

На поканата се отзоваха почти всички българи от околността - около 70 души, които донесоха обилна храна и напитки за

общата трапеза, тя бѣ благословена съ съответна молитва от нашия свец. Протоиерей Димитър Давидковъ - живущъ вѣ Сант. Петербургъ. За здравето на всички и българския народъ бѣ изпѣта "На многая лѣта".

Представителът на Б.Н.Ф. за Флорида г-нъ Йорданъ Ивановъ раздаде нѣколко книжки "Борба" и апелира къмъ всички да подпомогнатъ материално за издаване на списанието, което стои на своя постъ вѣ борбата срещу комунизма - за демокрация отъ 1948 година и до днесъ.

На пикника присѣтствува и г-нъ Никола Марковъ съ съпругата си - братъ на убития вѣ Лондонъ отъ комунистите журналист г-нъ Георги Марковъ. Той бѣше добре посрещнатъ и съ внимание изслушанъ отъ група млади емигранти, на които разказа за своя братъ и за събитията по онова време и положението вѣ България, тѣй като е билъ наскоро вѣ страната.

Накрай следъ като бѣха изпѣни редица български пѣсни и се играха хора, бѣ пусната подписка за подпомагане издаването на "Борба" и се събраха 250 долара.

Отъ името на БНФ г-нъ Ивановъ благодари на всички за посещението и за отзивчивостта, както и за събраната помощ.

Н Ю И О Р К Ъ

На 5 декемврий 1992 се състоя специално събрание на членоветъ на Българската Православна Църква "Св.Св.Кирилъ и Методи" Съ абсолютно мнозинство бѣ гласувано частично измѣнение на устава. Най-сѣществено то вѣ това измѣнение е поправка на умишлено неправилния преводъ отъ български на английски, който позволи на владиката Йосифъ отъ Акронската епархия да узурпира мѣстото на владика вѣ Ню Йоркската епархия, която никога не го е избирала за такъвъ. Владиката Йосифъ е билъ назначенъ отъ неговия менторъ Патр. Максимъ следъ успѣшната му 2 годишна специална школовка вѣ КГБ - Москва. Следъ като продаде църковния имотъ вѣ Акронъ безъ да даде отчетъ на никого, той се настани вѣ единъ отъ апартаментитъ на църквата вѣ Ню Йоркъ и обсеби ключоветъ на културния домъ.

Вѣ периодъ отъ 2 години той направи многократни заплахи до църковното настоятелство и искания за пари, отказа да признае наредбитъ на демократичното българ-

ско правителство и решенията на Върховния съдъ за неговото отстраняване. Прави непрекъснати опити да смущава функциитъ на църковното настоятелство като обсеби и укрити архивата и документацията на имотитъ, обяви насроченото за 5-ти декемврий събрание за незаконно. Твърди и заявява, че е собственикъ на имотитъ на черквитъ Св. Св. Кирилъ и Методи и Св. Андрей.

На събранието бѣ предложено и гласувано съ пълно болшинство владиката Йосифъ да бѣде изключенъ като членъ на църквата заради враждебна и узурпаторска дейностъ срещу църква и миряни.

Преди завършване на събранието, пристигнаха отъ София г-нъ Методи Спасовъ, директоръ на вѣроизповеданията и отецъ Камень Бараковъ, секр. на Българския Свец. Съюзъ. Тѣ бѣха приветствани най-радушно и двамата поясниха нелегитимността на Максимъ и Йосифъ.

13 дек. 1992

Съобщава: инж. Арнаудовъ, Ню Йоркъ
 Редакцията може да набави на желаетитъ "видео" отъ църковната служба съ посещението на Царя вѣ черквата. - \$ 20.

БЪЛГАРСКИ ДЕМОКРАТИЧЕСКИ ФОРУМ

до
Господа членовете на ЦУС и
Председателите на клоновете
на БНФ във всички страни

К о п и е:
Общинските организации на
БДФ в България

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА,

На своя конгрес на 6 и 7 юни т.г. Българският национален фронт, съгласувано предварително с Централното ръководство на Българския демократически форум, взе решение да насочи дейността си главно в България с оглед окончателната победа над комунизма в нашата Родина като двете братски организации БДФ и БНФ действат като едно цяло. За тази цел в ЦУС на БДФ бе избран и един член от ЦР на БДФ, а именно г-н Петър Киров от София и обратно, един член от ЦУС на БНФ, инж. Георги Лазаров от Мюнхен бе избран в Ц.Р. на БДФ.

С оглед на гореизложеното, позволяваме си да се обърнем към Вас, а чрез Вас и към всички членове на БНФ и цялата българска национална емиграция, за следното:

Умоляваме всички родолюбиви българи, сега емигранти в чужбина, да пишат писма до всички свои близки в България и ги приканят да станат членове, респективно съмишленици, на БДФ в съответните му общински организации или да създадат такива, където няма.

БДФ е единствената партия сега в България, която не само е била на правилни позиции по основните проблеми на нашето време както преди, така и след 9.IX.1944 г., а именно борбата против комунизма, националните въпроси и демокрацията, чиито ценности бяха просто изстрадани от дейците на БДФ в България и оценени завинаги, но е водила и непрестанна борба за тази цел.

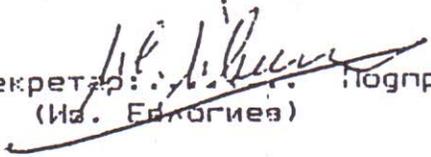
БДФ е член на Съюза на демократичните сили, представен е за пръв път в своята история в парламента и участва в изграждането на нова България.

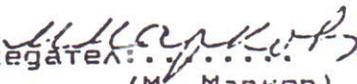
Умоляваме да ни се изпращат дописки за нашия орган в "Прелом" / София 1000, Бул. "Дондуков" 39, IV етаж; тел. 39-01-15 /, с които българското общество да бъде запознато с живота на българската емиграция в съответните страни, а така също и с най-интересното от живота на тези страни. С това в "Прелом" ще има едно преимущество пред всички издания сега в България, а емиграцията ще е по-близко до Родината.

Абонаментът на в. "Прелом" за чужбина е 50 щатски долара, повечето от които отиват за пощенски разноски, станали много скъпи сега в България.

От България в последните 2 години избягаха много и то млади и способни хора. Това е достоен за съжаление факт. България има нужда от обратен процес с оглед на нейното възстановяване като съвременна държава. Но за това имате думата Вие, колкото и дълбоки корени да сте пуснали във втората Родина.

В очакване на Вашите отговори, оставаме с уважение

Орг. секретар:
(Ив. Етков)

Подпредседател:
(М. Марков)

Председател:
(В. Златаров)

Кой у насъ търси подъ вола теле ?

Въ наша предна статия /вж. "Демокрация - народъ който управлява?" - сп.Борба бр. 105 отъ м.юний, 1990/ казахме, че... "понятието "Демокрация" съчетава между другото и съ разумъ определено количество "общественъ контролъ" върху управляващата я Бюро - и Технокрация"...

Отъ посоченитъ въ страната две кардинални точки на "демокрацията", едната е че е възможно да се свали по миренъ начинъ едно правителство, което не отговаря повече на изискванията на ония, които сж управлявани отъ него. И по-нататкъ...

"при сблъсъкъ между две политически сили може да се постигне резултатъ по две направления: едното... по миренъ начинъ, и другото - чрезъ сила. Естествено, най-добрия начинъ за сваляне на едно правителство безъ сътресения, е гласуването"...

Не е капризъ или нѣкакво хрумване повтарянето на твърде познати вече сентенци. Сводлобивиятъ български народъ, току предвкусилъ многоочакваната Свобода и отхвърлилъ омразния тоталитаризъмъ на БКП, отново е заплашенъ по най-долнопробенъ начинъ и то не отъ нѣкакъвъ външенъ врагъ или неприятель, а тъкмо отъ ония, къмъ които се отнесе толерантно и високо хуманно като не ги подлюжи на преследване или отмищаване и не извърши сѣщи безчинства, съ каквито бѣ изтезаванъ отъ тѣхъ презъ всичкитъ години отъ 1944 до 1989. Обратнo на страховетъ имъ, народътъ по най-културенъ начинъ ги свали отъ властъ, като дори остави голѣмъ процентъ отъ тѣхъ да заематъ предишни чиновнически мѣста, давайки имъ възможностъ да се приобщятъ къмъ новото общество.

Ако и преоблечени съ друго партийно име, политичитъ на бившия тоталитаренъ режимъ, трѣбва да признаемъ, не малко отъ тѣхъ сж твърде обиграни и рутинирани въ партийнитъ игри. Тѣ съвсемъ открито вече се възползуватъ отъ дадени имъ права, съгласно демократичнитъ клаузи въ законността и управленчеството на държавата ни и както се казва въ една народна мъдростъ: "Въшката, като се наяде, тя излиза на челото!" - тѣ по така наречения "Законенъ" пътъ, т.е. Парламентарно започнаха да спъватъ и затормозватъ съ най-различни сръдства усилията на правителството въ борбата за излизане отъ икономическа и др. кризи. Една твърде значително непочтенна стѣпка бѣ начина, по който предизвикаха

отстраняване председателя на Народното събрание - Савовъ, а после гласуваха и недовѣрие, спрямо дейността на Филипъ Димитровъ !

Не сж малко наивницитъ и ония сукали до вчера отъ народа, които се стремятъ къмъ отречени отъ човѣчеството методи да глашатъ населението чрезъ престъжни насилия, убийства и атентати.

Не трѣбва да се правятъ на наивници и безучастни ония, които до вчера бѣха тѣхни лидери. За съжаление, не е смачкана главата на това подлю животнo, което си въобразява и мечтае връщане на ония години, когато се ковѣха коварни подзакони и се обогатяваха за смѣтка и отъ потѣта на народа ни.

Бившитъ администратори отъ тоталитарния режимъ, които въ блаженнитъ си временa се занимаваха съ комунистическа философия, вече закоравѣли специализирани психоаналисти, сега сж се впрегнали да търсятъ пролуки въ националната ни законностъ съ целъ всѣчески да се спъватъ стопанско-икономическитъ и политически усилия за истински демократични реформи.

Ползваниятъ методъ отъ екс-тоталитариститъ-комунисти у насъ, е твърде познатъ методъ въ много държави. Ще имъ известимъ, че нѣщо подобно се вършеше както въ Италия следъ края на последния Свѣтовенъ конфликтъ, така и въ Франция и редица други.

Тамъ се постѣли по единъ твърде незаконенъ начинъ срещу подобни опити - изпървомъ чрезъ противопоставяне подобни на тѣхъ политически групировки, а сетне и чрезъ прочистване акутно цѣлия административенъ апаратъ съ забрана на нѣкои политически партии. Това поведе и до редица смѣни на правителства, като сръдство за елиминация за всички ЕКС.

Ние задаваме въпроса: - Така ли трѣбва да се въведе редъ и у насъ? Дали господата активисти-червогвардисти и пр.-исти си въобразяватъ, че вѣчно могатъ и умѣятъ чрезъ непочтенни действия, тероръ надъ население и др., да демонстриратъ силата си ?

Народътъ знае на какво сж способни политическитъ червени водачи. Задъ гърба си има половинъ вѣкъ доказателства за националното падение, мизерия, нищета и безподобно невежество.

Свалете маскитъ си, негодници! Не си играйте съ търпението на народа и не се мъчете повече да търсите подъ вола теле !

Н. П. Здравковъ

Г. Петъръ Кировъ предъ конгреса на Б.Н.Ф.

Въ настоящия брой представяме на читателитъ г-нь Петъръ Кировъ отъ София, който на 23 конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ бѣ избранъ въ ръководството на Фронта. Г-нь Кировъ е отъ онова поколѣние, което още презъ 1932 год. създаде най-мощното и последователно движение за борба срещу надигация се по онова време комунизъмъ въ страната, както и срещу опита презъ 1934 година да се създаде тоталитарна система въ България. Приемници на това масово предимно младежко движение за времето, днесъ е партията на Българския Демократически Форумъ. Партия, която и до днесъ е най-здравата и чиста опора на СДС въ борбата за пълното обособяване на Родината ни отъ престъпната комунистическа партия, преобразила се тихо и кротко въ БСП. Г-нь Кировъ е членъ и на Централното ръководство на БДФ. Участвува въ редакционната колегия на в-къ "Преломъ" и е представителъ на Форума въ Националния Координационенъ Съветъ на СДС. Той бѣ и делегатъ на конгреса. Преследванъ и преживѣлъ всички репресии на комунистическата тирания, сяденъ въ първия легионерски процесъ и изпратенъ въ затвора. Следъ като изтърпява наказанията въ лагеритъ Богдановъ долъ и Бълене, той бива интерниранъ въ Троянъ, при строгъ режимъ, безъ право да върши дори и най-тежка физическа работа.

Днесъ той продължава борбата срещу комунизма, на която е посвѣтилъ цѣлото си време и сили.

Предлагаме на нашитъ читатели приветственото слово на г-нь Кировъ предъ конгреса на БНФ въ Чикаго.

Уважаеми дами и господа, скъпи приятели, Ние въ България преживѣхме ледниковия перидъ на комунистическия мразъ. Сърдцата ни бѣха вкаменени за нежностъ и радоститъ на живота. Но само така можахме да устоимъ предъ ужаситъ на комунистическия адъ. Трѣбва да ви призная, че презъ цѣлия пътъ до тукъ тревожно мислѣхъ, че не ще мога да откликна, да преживѣя огромната радостъ, която настоящата среща възпламенява въ сърдцата на всички ни. Тази среща десетилѣтия бѣ само въ нашитъ мечти. Тя бѣ само символъ и надежда за нашата свобода. Вървайтѣ, че вълнението, трепета ми днесъ бѣ неповторимъ. Радостта слюми десетилѣтната инертностъ и въ тоя мигъ едвамъ задържамъ сълзитъ си отъ умиление не само, че се намирамъ на земята на най-ве-

ликата страна, страна на чудесата на човѣшкия разумъ и приказна фантазия, страната, която слюми "империята на злото", чиито жертви бѣхме всички ние тукъ която донесе свободата и на нашата Родина. Радостното вълнение, което ме покори въ тоя мигъ е резултатъ на това, че се срещаамъ и съ най-скъпитѣ си приятели, повечето отъ които избрахте смъртоносния рискъ, за да извоювате правото си на свободенъ животъ. Сждбата повели ние да останемъ и поддръжаме трудния фронтъ на съпротивата срещу комунизма. И ние го направихме достойно. Нѣма да говоря за преживѣното отъ насъ, за нашитъ страдания. Оказа се, че вие сте отлично запознати съ ужаситъ, които преживѣ въ нашия народъ. Днесъ ние се гордѣемъ съ вас, че нито за мигъ не сте забравили участъта на народа ни. Горди сме, че българскиятъ народъ има своитъ синове, макаръ на хиляди километри отъ него да живѣятъ съ неговитъ болки и страдания и съ будно патриотично чувство за дългъ къмъ злочестата му участъ. Българския Националенъ Фронтъ е честъ за нашия народъ.

Отъ името на всички участници въ съпротивата срещу комунистическата тирания стоящи на национални и патриотични позиции, като Съюзъ Истина, запаснитѣ офицери и преди всичко отъ името на Българския Демократически Форумъ искамъ да изкажа дълбока признателностъ къмъ всички васъ и най-много на онѣзи, които не пожалиха нито трудъ нито време, за да покажатъ на свободния свѣтъ, че изоставения следъ Втората свѣтовна война български народъ има своитъ синове, които сж посветили живота си въ борбата за неговата свобода. Особено къмъ онѣзи, които непосредствено ръководѣха тукъ фронта и преди всичко къмъ д-ръ Иванъ Дочевъ, който още отъ първитѣ години следъ заробване на Източна Европа посвети живота си на борбата срещу най-големъто зло, което нѣкога е застрашавало цѣлия културенъ свѣтъ. Въ нашата страна той прѣвъ вдигна знамето на тая борба още въ най-ранната си младостъ и пророкува катастрофата на нашия народъ и държава, ако попаднатъ въ звѣрскитѣ лапи на комунизма. Това бѣ преди шстдесетъ и една години. Дано Богъ му даде здраве и сили да бжде между насъ още дълги години. Не може въ тоя моментъ да не си спомнимъ и за бележития антикомунистъ на международното поприще, смѣлия и преданъ борець за народни правдини и свобода на Отечеството, почитания отъ всички ни д-ръ Георги Папри-

ковъ, ветеранъ въ борбата. Тежко е, че той не е между насъ. Но споменътъ за него и изключителнитъ заслуги винаги ще бждатъ съ насъ.

Ние отъ Б.Д.Ф. изказваме нашата признателностъ за изключителнитъ заслуги и неуморната дейностъ на г-нъ инж. Дърводълски за когото нъма съмнение, че е мотора, двигателя въ дейността на Б.Н.Ф. и практическото осъществяване на инициативитъ и намъренията на организацията. Неговиятъ приносъ за сближаване на дветъ организации е безспоренъ и дава отлични резултати за укрепване и подпомагане на дейността на Форума въ България. Неможе да не се спомене името и на д-ръ Ангелъ Тодоровъ, които полага похвални грижи за в-къ Преломъ и често ни подпомага. Едва ли бихъ могълъ да спомена всички имена на активиститъ отъ Фронта, които допринесоха за сближаване на дветъ организации.

Господа, възползувамъ се отъ случая да ви насоча вниманието къмъ изключително тежкото положение, въ което се намира нашиятъ народъ и държава, както и за огромнитъ затруднения, които среща правителството на СДС въ осъществяване на промъната въ страната. Дрволенъ или не, за народа е ясно, че тежитъ дни, които сега преживява сж следствие на престъпната политика на комунистическата власт и грабежитъ, които тая власт извърши надъ народъ и държава. Ето защо той подкрепя и трбва да подкрепва правителството на СДС. Алтернативното на това правителство е комунистическо или въ най-добрия случай прокомунистическо. Политическата обстановка въ страната е много сложна и все още непредвидима. Въ парламента се разгаря тежка битка между кръжкото коалиционно мнозинство на С.Д.С. и организираната и дисциплинирана комунистическа опозиция. Съ голъми усилия бѣха приети нѣкои основни закони. Въпреки окончателното утвърждаване на законитъ, тѣхното прилагане среща яростна съпротива отъ страна на комунистическата партия сега наричана БСП. Тя организира незаконна съпротива при прилагане на тѣзи закони, саботира усилията на правителството и подбужда къмъ неподчинение населението. На въпроса защо властта не се справя съ тѣзи незаконни действия на БСП, отговора е: Защо политическата смѣна на системата не е окончателно завършена. Това ще стане едва когато се проведе пълната персонална смѣна на разпоредителнитъ административни кадри. Въ това от-

ношение правителството има сериозни затруднения отъ най-различен характеръ, къмъ които трбва да се прибавятъ въ известенъ смисълъ комплекси за демокрация, несигурностъ въ кадри, както и липса на опитъ въ политическото упражняване на властта. За да се изгради истинско свободно гражданско общество въ каквото вие тукъ живѣете, а това неизбѣжно ще стане и въ България, трбва да се изолира комунистическата, а сега Б.С. партия отъ политическото поприще, заради системното нарушение на законитъ и престъпно отношение къмъ демократичнитъ промѣни, които протичатъ въ страната.

Дѣснитъ и центристски сили сж раздробени на крила и перца. Единствено Б.Д.Ф. е запазилъ своето единство. Ние сме и единствената здрава национална политическа сила съ принципни и последователни позиции. Но за голъмо съжаление нашата партия не развива онази политическа дейностъ съответствуваща на нейнитъ потенциални възможности. Причинитъ сж обикновени, но много важни. Като се изключи Б.С.П., Б.Д.Ф. има най-многобройния потенциалъ срѣдъ населението. За ваша изненада, голъма частъ отъ този потенциалъ не е приобщенъ въ партийната мрежа. Другата причина е сяко така отъ огромна важностъ. Това е партийния вестникъ. Не ще възразя срещу вашата оценка, тя е точна и правилна. Но нѣма какво съмнение, че чрезъ вестника се създаватъ контакти не само съ членоветъ на партията, но и съ необвързания електоратъ. Ето защо вестника трбва да е на висота. Затова е необходим опитенъ и професионаленъ екипъ, което се стремимъ да постигнемъ сега. Въ основата на тѣзи причини е нашата бедностъ.

Комуниститъ разполагатъ съ огромни материални възможности. Поддържатъ хиляди платени функционери и многобройна партийна администрация, богата материална база. А тази партия е главния нашъ политически противникъ. Положението при насъ е печално! Нѣмаме клубъ, нито помѣщение за редакция. Комунистическата партия издържа десетки вестници, ако не и стотици, голъма частъ отъ които сж маскирани съ различна политическа оцвѣтка, като се започне отъ християнски и се стигне до крайно монархически. Б.Д.Ф. нѣма нито единъ платенъ функционеръ. И въ партията и вестника всичко се върши на доброволни начала. Нашата партия, безъ парична помощъ не ще придобие реално онова политическо влияние за

да осъществи своите програмни цели и да подкрепи ефикасно коалицията в която участва, което е нейно преоритетно задължение. Тръбва да ви кажа и това, че ние не можем и никога не ще приемем пари отъ неизвестен и нечистъ произходъ. Имаше такива предложения и категорично отхвърлихме. Отъ изложеното е ясно какво е необходимо на партията за да придобие съответстващия на нейните възможности политически авторитетъ. Тръбва да изкажа нашата

ЗАСЕДАНИЕ НА ЕКЗЕКУТИВНИЯ БОРДЪ НА Ц.У.С.

НА Б.Н.Ф. СЕ СЪСТОЯ ВЪ НИАГАРА ФАЛСЪ

На 22 ноември 1992 год. в Ниагара Фалс, Канада, се състоя заседание на Екзекутивния Бордъ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. Заседанието се проведе в залата на нашата църква "Св. Иванъ Рилски". Присъжествуваха болшинството отъ членовете на Екзекутивния Бордъ, а също и почетния Председател на БНФ д-ръ Иванъ Дочевъ. Заседанието се ръководи отъ инж. Александъръ Дърводълски членъ на Президиума. Той направи обширен докладъ за това, което той и д-ръ Ангелъ Тодоровъ съ констатирани по време на престоя си в България през месеците септември и Октомври 1992 г. Също така събщи, че в София се е състояло заседание на Президиума на БНФ съ участието на г-нь Петъръ Кировъ отъ София и инж. Георги Лазаровъ отъ Германия. В своя докладъ инж. Дърводълски направи предложения за програма на дейностъ, която да се възприеме съ огледъ очакващите се нови избори в България през февруарий или мартъ 1993 год. в които ние тръбва да вземемъ най-активно участие. Също докладва за състоянието на Специалния Фондъ за подпомагане дейността в България и нуждата този Фондъ да се засили, тъй като съ необходими значителни сръдства за изборите. Станаха разисквания, в които взъха участие д-ръ Иванъ Дочевъ, д-ръ Ангелъ Тодоровъ, г-нь Цоню Градинаровъ, г-нь Тодоръ Тодоровъ, г-нь Миро Герговъ, г-нь Ат. Динковъ и др. Взъха се съответните решения по направените предложения. Заседанието приключи работата си при пълно единодушие и усъщъ.

Съобщаватъ ни отъ България за новъ комунистически лозунгъ: - "Никаква полза няма отъ гласуване - НЕ ГЛАСУВАЙТЕ"

Съ този трикъ ть искатъ да разколебаятъ народа, а комунистите масово да гласуватъ за себе си...

благодарностъ къмъ ръководството на Фронта за оказаната ни до сега помощъ. Считаме, че най-добрия и полезенъ начинъ да се подкрепи партията е инвестиране на сръдства в стопанска дейностъ, където ще се вложи и нашъ трудъ и така достойно и съ общи усилия ще постигнемъ нашите цели.

Пожелавамъ творческа, резултатна и усъщна работа на конгреса и отправямъ молба къмъ всички делегати да предадатъ нашите сърдечни поздравии до всички емигранти по мьста.

ДО РЪКОВОДСТВОТО И ЧЛЕНОВЕТЕ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТ

Братя българи, (оригиналният правопис запазен)

Редакцията на в-к "Българска корона" Ви честити Рождество Христово и Новата 1993 година с най-добри пожелания за здраве, щастие и успехи! И още - да постигнем пълна и окончателна победа над комунизма, заличаването му от нашата хубава и многострадална Родина - Майка България!

Братя българи,

Както Ви е известно, издаваният в-к "Българска корона" е частно издание, защото у нас след пагубната 1944 година е имало само профсъюзни и комунистическо партийни печатни органи, а преди са издавани частно вестниците "Зора", "Дневник" "Утро", "Слово" и т.н. От месец декември, миналата година "Българска корона" успешно встъпва в своята трета годишнина. Успешно, тъй като в началото, когато започна да излиза, темата "Монархия" у нас беше тема табу. Ясно защо да не се разбудят духовете, да се крие колкото се може повече, особено от младежта, че все пак сме били и... монархия, царство. Появяването на "Българска корона" беше събитие, което не можеше да се премълчи. Затова и вестник "Труд" на часа побърза да отбележи, че броевете на новопоявилият се и с учудващо име вестник с царска корона над заглавието се продават така бързо "сякаш се топи ланския сняг"

Б.Н.Ф. препоръчва да подпомагаме добре изписания в-к "Българска корона".

БИТКИТЪ НА ПРЕЗИДЕНТА

Най-напред той нарече Царь Симеонъ "дребень бизнесменъ", а Царь Борисъ III - военнопредатникъ ! Следъ това обяви на всеослушание, че единствениятъ му приятелъ въ СДС кабинетъ е г-нь Луджевъ и то въ моментъ на сериозна криза, когато отъ единъ президентъ би трѣбвало да се очаква прозорливостъ, тактъ и дипломация. Но таква липсваха. Липсваха и при свикването на прес-конференцията на "зелената поляна" на 30 августъ, на която г-нь Желевъ покани само подбрани отъ него журналисти отъ лѣво ориентираната преса. На тази среща бѣ предприета офанзива на нови фронтове.

Президентътъ, избранъ отъ електората на СДС, нападна остро правителството на г-нь Филипъ Димитровъ заради политиката му на "конфронтация", вмѣсто "обединение" и обидно се изказа за председателя на Народното Събрание г-нь С. Савовъ, че той е "прѣвъ между равнитѣ и нищо повече". Следъ това философски отсѣди, че е "неморално да се клелъ въ републиканска конституция и да работишъ въ парламентъ за възстановяване на монархията".

Знакътъ за атака бѣше даденъ отъ най високо мѣсто и на 17 септемврий, само нѣколко дена следъ като г-нь Лютфи отъ ръководството на ДПС /турската партия/ увѣряваше, че нѣма да допуснатъ конфронтация съ СДС, неговата партия заедно съ комунистите, поискаха смѣна на Председателя на Народното Събрание. На 24 септемврий г-нь Савовъ подаде оставка, следъ неуспешни опити ДСП да бѣде отклонено отъ съглашенството имъ съ комунистите, което фактически се явяваше като предателство къмъ хората, които тѣ представляваха и които дадоха кръвни жертви на комунистическата тирания.

При преговоритѣ по време на кризата, явно проличаваше юдеи стои президента и неговото обкръжение. А кой сѣ хората на президента ? - Шефъ на кабинета е г-нь Ал. Алексиевъ, съветници и помощници: Ивайло Трифоновъ, Здравко Поповъ /междувременно замѣсенъ въ афери и отстраненъ/, Венцель Райчевъ, ген. л-тъ Стоянъ Андреевъ, ген. Дим. Владимировъ, ген. Брагадиръ Аспаруховъ /в последствие името "Бригадиръ" замѣнено съ "Бриго" по неизвестни причини/,

Вен. Василевъ. Повечето отъ горе споменатитѣ лица сѣ членове на БКП. Дори при събрание въ Рио де Жанейро г-нь Василевъ е нарекълъ списанието "Борба" фашистко, въ най-добрата традиция на своята славна партия.

Не - държавническото държане на Президента намѣри незабавенъ откликъ всрѣдъ народа. На заседанията на СДС на 19 септ. г-нь Желевъ бѣ освирканъ вътре и вънъ отъ залата, а при последвалия многохиляденъ митингъ на пл. св. Ал. Невски, при споменаване на неговото име се чуваха викове: "оставка". Нѣколко хиляди манифестанти продължиха до президенството съ нескончаеми викове "оставка".

Акулата става по-настървена, когато вкуси кръвъ. Следъ като бѣ отстраненъ Ст. Савовъ - човѣка, който така умѣло и достойно води Нар. Събрание, което въ южко време прие повече отъ 80 закона, осигуряващи належаци реформи, дойде реда на Мин. председателя Филипъ Димитровъ. Сѣщата коалиция отъ комунисти и ръководството на турската партия му гласуваха вотъ на недоверие и така падна първото следъ 9 септемврий демократично антикомунистическо правителство.

Дейността на парламента и правителството бѣ парирана, реформитѣ временно останяха въ глуха линия. Кому бѣ необходимо това? Защо бѣха отстранени хора като Ст. Савовъ и Филипъ Димитровъ, който съ едно посещение въ САЩ допринесе за престижа на България много повече, отколкото постояннитѣ обиколки по свѣта на Президента ? Кому сѣ необходими прозрачните хитрости на Доганъ и кому служи той ? До кога ще се злоупотребява съ търпението на народа? Заслуга на ръководителитѣ на СДС е, че до сега нито единъ комунистъ не стана жертва на мѣстъ отъ страна на пострадалитѣ и може би тѣхна слабостъ е факта, че още никой престѣпникъ или убиецъ отъ БКП не е получилъ заслужено наказание по сѣдебенъ редъ.

Ясно е че има сили, чиито интереси диктуватъ блокиране на политическитѣ, икономически и правни реформи. Проявитѣ на президента пораждатъ съмнението, че той е близо до тѣзи срѣди, противно на поетитѣ задължения къмъ Съюза на демократичнитѣ Сили и милионитѣ, които го избраха. И ако е така, не е ли време президентътъ да се корегира или да остави поста, който заема?

БОРБАТА ПРОДЪЛЖАВА

Гошо Спасовъ - България (член на Б.Н.Ф.)

Съюзът на Българските Национални Легиони е патриотична организация, създадена спонтанно от българската национална младеж в началото на 30-те години.

Първият ѝ конгресъ се свиква през 1931 г., когато фигуративно казано, беше периода, през който, "министритъ се страхуваха от прокуроритъ" т. е. когато в България имаше конституционно регламентиранъ правовъ редъ и страната се управляваше точно споредъ законитъ. По време, това съвпада съ свѣтовната икономическа криза. Икономическиятъ и политически животъ в страната се характеризира съ относително спокойствие въ сравнение съ този въ, по близки или по-далечни намъ страни. Индустрията излиза на свѣтовнитъ пазари, а сръдното съсловие въ лицето на сръдно имотния земеделецъ, дребния търговецъ и занаятчия набира скоростъ. Такова развитие на обществения животъ не ползваше плановетъ на носителитъ на идеята за "класовата борба" и тъ, чрезъ младия си отрядъ-комунистическия младежки съюзъ /Р.Е.М.С./ правеха всичко възможно да подкопаватъ стабилността на държавата. Ударитъ имъ бѣха насочени къмъ религиознитъ чувства, семейния битъ, вродената любовъ на българина къмъ миренъ трудъ и изопачаване на националнитъ въздѣления. Съ дестабилизиращата си дейностъ, тъ откъртваха дребни камъчета отъ огромната скала на нацията, които по пътя си ерозираха националното единство и вътрешенъ градивенъ трудъ на народа. Въ тѣхния арсеналъ на дестабилизираща дейностъ не на последно мѣсто се отдѣляше внимание и на последнитъ за България отъ изхода на Първата свѣтовна война, които тъ изпозуваха за побиване клинъ въ общественото съзнание.

Срещу тази надигаща се антибългарска комунистическа вълна се изправи въ цѣль рѣстъ националната българска младежъ, организирана въ Съюза на Българските Национални Легиони. Въ негово лице тази младежъ, ратуваща за миренъ и спокоенъ трудъ и животъ, за осъществяване на националнитъ идеали на българщината, намѣри фокуса въ който се пречупватъ вижданията и за

бъдеща национално силна и социално справедлива България. Въ него тъ виждаха и реалния борець противостоящъ на човѣконеагивистната марксистическа идеология, който е въ състояние да се прибори срещу разпространяването и у насъ. Тѣзи младежи, тогава стотици, се превърнаха въ стотици хиляди преданни борци на идеологическия фронтъ срещу комунизма, организирани въ Съюзъ на Българските Национални Легиони. Затова и тѣ дадоха най-много жертви още отъ първия денъ на установяване на комунистическата диктатура въ България следъ злополучния за Родината ни 9-ти септемврий 1944 год. Събитията развили се презъ последнитъ 47 години доказаха, че борбата срещу комунизма започната презъ 30-те години отъ легионитъ не е била самоцѣль, а е била на временна и средѣлено точна реакция за спасяване на Отечеството ни отъ комунизма. Стотици и хиляди преданни на България синове и дъщери поеха трудния и тежъкъ пътъ на емигранти, като нито за моментъ не забравиха поробеното си отъ комуниститъ Отечество и отъ тамъ, далечъ отъ Родината водиха борбата за освобождението и.

Нелепи сж усилията на нѣкои сръди въ България да слагатъ знакъ за равенство между Съюза на Българските Национални Легиони и фашизма. С.Б.Н.Л. никога не е билъ съглашателъ и е водилъ борбата срещу комунизма честно и съ достоинство. Даже и тогава, въ годинитъ непосредствено преди Втората свѣтовна война, когато Молотовъ и Рибентропъ склочиха договора за поробването на Европа и фашизма съ комунизма си подадоха ръка, легионитъ съ удвоени усилия водѣха борбата срещу него докато самитъ комунисти го приветствуваха.

Фашизма като фактъ и система е сжщо антидемократиченъ и човѣконеагивистически, както и комунизма. Легионитъ сж били винаги демократична национална организация изразителъ на патриотичнитъ чувства на българския народъ. Безспорно въ своето историческо развитие нѣкои отъ тѣхнитъ ръководители сж имали пристрастия, но поставени въ контекста на общитъ събития съплатстващи тѣзи пристрастия, тѣ не сж противо-

речили на националните интереси на България. Затова и първата емигрантска организация, образувана веднага след поробването на България от комунистите носи белезите и традициите на онази шепа ентузиастични младежи, които поддържат борбата срещу комунизма. Ето защо и днес Българският Национален фронт със седалище САЩ се бори и ще се бори срещу идеологията на комунизма. Затова и днес той се бори и ще се бори срещу реставраторските комунистически набъзи в България. Затова и днес Българският Национален фронт се бори и ще се бори за установяване в България на онзи демократичен правов ред, който ще направи от посттоталитарна комунистическа България една:

национално единна и социално справедлива съвременна просперираща страна заемаща достойно място в семейството на цивилизованите демократични европейски народи.

Ето защо Българският Национален фронт със всички сили и средства подпомага борбата на демократичните сили в България.

Богъ е съ насъ !

Нашата кауза е права и тя ще победи!
България - октомври 1992 г.

Свѣтовенъ Конгресъ на Анти-Болшевишкиятъ Блокъ на Народитѣ.

На 20 и 21 ноември 1992 год. въ Торонто - Канада, се състоя Свѣтовния Конгресъ на Анти-Болшевишкия Блокъ на Народитѣ. Присѣтствуваха делегати отъ 18 националности дошли отъ всички страни на свѣта. Главенъ говорителъ бѣше г-жа Слава Стетско, Председателъ на АБН и Председателъ на Украинскитѣ Националисти въ вече свободна Украйна. България бѣше представена отъ делегация на БНФ на чело съ Г. Г. д-ръ Ангелъ Тодоровъ и Цоню Градинаровъ. Конгресътъ завърши работата си много успѣшно.

Б. Н. Ф.

Срещана Н. В. Царь Симеонъ съ д-ръ Иванъ Дочевъ

Н. В. Царь Симеонъ бѣ на посещение въ Америка за нѣколко дни презъ първата седмица на декември 1992 г. На 5 декември следъ обѣдъ въ хотелъ Пиеръ - Ню Йоркъ се състоя среща между Н. В. Царь Симеонъ и д-ръ Иванъ Дочевъ, почетенъ Председателъ на БНФ. Срещата продължи единъ часъ и половина. Въ най-непринудена обстановка бѣха размѣнени мисли и мнения относно положението въ България, положението всрѣдъ емиграцията и перспективитѣ за бъдещето. Д-ръ Дочевъ информира Н. В. Царя за становището на БНФ въ връзка съ възстановяването на Търновската Конституция, като подчерта, че "Ние, БНФ, не признаваме акта отъ 9 септември 1944 г., тъй като извършеното тогава бѣше наложено съ подкрепата на чужда армия окупирала страната ни. Като не признаваме акта отъ 9.9.1944 г. ние отхвърляме всички закони, референдуми и конституции, които бѣха наложени отъ БКП и поставени на властъ съ силата на Червената армия. Ние искаме възстановяването на Търновската Конституция, която не е отмѣнена законно, не като реставрация на миналото, а като едно начало отъ което да се изходи Съгласно Търновската Конституция ще трѣбва да се произведатъ избори за Велико Народно Събрание което, споредъ предвидения начинъ отъ самата конституция, може да направи измѣнения, допълнени и да вземе решение относно формата на управлението - **МОНАРХИЯ** или **РЕПУБЛИКА**". Въ тѣзи избори, всички партии ще могатъ да участвуватъ и изразятъ разбиранията си, следъ което Великото Народно Събрание - като има предвидъ всички изказани мнения, ще вземе решения съ болшинство, и тѣзи решения ще бждатъ законно приложени.

Н. В. Царь Симеонъ изказа мнение, че това е най-правилния начинъ за възстановяване законността въ страната ни и за вземане на решение по всички въпроси включително и формата на управлението". Въ заключение Царя заяви, че той е готовъ да се върне и служи на нашия народъ, ако бжде повиканъ, съгласно решение на Великото Народно Събрание, за което се спомена по горе.

Л И С Т А О Т Ъ

Ч И Т А Т Е Л И

Уваж. "Борба" - С.А.Щ.

Съ настоящето изказвам благодарности за списание "Борба", чрез което списание пръснатитъ българи получават ценна информация отъ роденъ край България заробена и потъпкана отъ изрода комунизъмъ.

Отъ 19 години живѣя въ страна безъ националенъ езикъ - Швейцария. Четири народности, раздѣлени на кантони, католици и протестанти, народъ които е дозрѣлъ да се нарича свободенъ. Малко сж народи, които сж извоювали това име и малко семейства иматъ тѣзи добри навици съ които живѣе този народъ. Благодаря на провидението, че е отредило последната частъ отъ живота си да прекарамъ въ тази страна.

Матей Милковъ - Швейцария

Уважаема редакция

Останахъ много изненаданъ, когато получихъ септемврийския брой на "Борба".

Най-после успѣхъ да се запозная съ материали, които сж близки до моитъ разбирания. Особено много ми харесаха лозунгите - "Никога не ще забравимъ" и "Никога не ще простимъ !"

На фона на промѣнящиятъ се свѣтъ и вашето списание ще даде своята данъ за издигане по-високо идеитъ на западната демокрация, както и за разобличаване и поставяне на подсъдимата скамейка всички които подтискаха свободно изказаното мнение и възгледъ.

Богъ да ви помага ! Отецъ Стефанъ

Германия

Поздравъ къмъ България, Честито Рождество Христово и Нова година !

Моля приемоте нашитъ далечни поздравы и пожелания за щастие, успѣхъ и здраве. Нека да не забравимъ, че бъдещето на нашия народъ и нация е въ опасностъ. Да си припомнимъ думитъ на Левски: "Ако загубя, губя само себе си, ако спечеля, печели цѣлия нашъ народъ".

Да бъдемъ единни въ Демократическитъ сили за да унищожимъ комунизма - врагъ на българския творчески духъ.

Дано Всевишния бжде съ Вази и България.
Василь Недѣлчевъ - Канада

Уважаема редакция - София

Вашите успешни усилия да издавате това чудно списание са достойни за възхищение ! От името на моите колеги - учители ученици и приятели Ви благодаря още един път. Мисълта, че там, далеч, през океана, на друг континент българите работят за нас, мислят, вярват, ни вдъхва сила, устрем и надежда в утрешния ден ! Както реките не текат в обратна посока, така и идеите вървят само напред.

България няма да загине !

Бъдете здрави, силни, винаги смели, славни, български истински мъже ! Желая Ви успехи и много щастие ! Дано идващата Нова година, бжде плодотворна за Вас във всяко начинание !

С благодарност и уважение Цв. Милева

До редакцията на "Борба"

Драги Ангеле,

Тукъ приложено ти изпращамъ една малка и скромна помощ отъ 20 Д.М. за нашата "Борба". Азъ си позволявамъ да цитирамъ нашата съидейничка Ц. Милева отъ София, която пише въ Борба бр. 3, отъ ноемврий м.г. "Списанието е естетично, съ добре подбранъ и подреденъ материалъ, отъ неговитъ редове звучатъ мисли остри като сабя развълнувани като стихия или спокойни като вѣра въ бждния денъ !"

Какво възхищение, вѣра и справедливостъ лъхатъ отъ редоветъ на Милева ! По справедливо не можемъ да характеризираме нашата "Борба" !

Сяко искаме да изкажа моята безкрайна благодарностъ и искрено уважение къмъ д-ръ Иванъ Дочевъ. Задалъ ли си е нѣкой въпроса, колко изпитания, трудъ, лишения, неслоди и време вложи той въ борбата си срещу комунизма ?

Той запали преди 60 години огнения факелъ на антикомунистическата борба и не уморимъ до днесъ носи този факелъ високо ! Поклонъ и почитъ предъ нашия Дочевъ ! Нашето искрено желание е да бжде още дълго между насъ живъ и здравъ !

Викторъ Анастасовъ
Хайделбергъ, Германия

Уважаема редакция на "Борба"

Чета списанието съ голѣмъ интересъ. Моля не ме забравяйтъ, пращайтъ ми "Борба" отъ нейнитъ редове виждамъ края на комунизма.
Христо Николовъ - Виена

КОМУНИСТИЧЕСКО НАСЛЕДСТВО

Всѣки денъ българскитѣ вестници пълнятъ страницитѣ си съ заглавия на престѣпността

40 убийства седмично сполетяват българина през годината
организирана престѣпност

Клоунътъ Ташо

Грабежи

ЗЛОСТОРНИЦИ

Овчи хайдутлук

Фалшификатори
Окрадените автомобили
УБИЙСТВА се сбиха

Прането на мръсни пари
Смъртоносен удар

подпалили бяха застреляни

проляха човешка кръв
НАМЕРЕН ТРУП

КРАДЦИТЕ

около убийството

Трима убити

Проституцията!

Престѣпни далавери

Всеки ден

**Малки джебчийки
нападат столицата,**

Свети Петъръ (Младеновъ)

СКРЪБНИ ВЕСТИ

На 10 ноември
1992 г. почина в
Торонто нашият
добър приятел

ИНЖ. НЕШКО РАДЕВЪ

Род. 28 дек. 1915 год. в Плевен.
Закърменъ съ високи национални идеали в
редоветъ на съюза на Българскитъ Легиони,
Нешко остана вѣренъ на тѣхъ до края на жи-
вота си. Богъ и България бѣха неговото вѣ-
рую.

Комунизмътъ отне Родината му, а емигра-
цията го отведе в Франция, Испания, Маро-
ко, Португалия и накрая Канада, където
прекара 26 години отъ живота си.

Неговитъ тленни останки бѣха отнесени
в България - страната, която той така
много обичаше.

На семейството му в Канада - съпруга
Мерцедесъ и синове Косъ и Саю, както и
на близкитъ му в България изказваме най-
сърдечни съболезнования.

Вѣчна да бѣде паметъта му !

На 23 октомври 1992 год. почина в
Чикаго, САЩ дългогодишниятъ емигрантъ

ГОСПОДИНЪ ЯЛЪМОВЪ

Род. на 3 юлий 1935 год. в Чирпанъ,
България.

Господиъ напусна Родината като по-
литически емигрантъ и се установи в Чи-
каго, където изгради своя животъ.

На сина му и фамилията изказваме на-
шитъ съболезнования.

Богъ да го прости !

На 11 септември
1992 г. почина в
Торонто активниятъ
български емигрантъ
националистъ

ИВАНЪ КАЛАЙЧЕВЪ

Род. на 2 октомври 1920 г. в Ивай-
ловградъ. Още като младежъ, членъ на СБНЛ,
той се отдава на антикомунистическата бор-
ба, която продължи до края на живота си.

В Канада, като аптекаръ и търговецъ,
той взимаше участие в всички национални
начинания.

Погребението му се извърши на 14 сеп-
тември отъ от. Иванъ Минчевъ.

Богъ да го прости! Вѣчна да бѣде па-
метъта му !

Скръбни вестии отъ Рио Де Жанейро-Бразилия

На 31 октомври 1992 год. почина

ЛГНАСЪ ДИМИТРОВЪ КЮМДЖИЕВЪ на 77 години
отъ гр. Горна Орѣховица - България. Бившъ
директоръ на Българската Търговска Банка
в София.

Почина на 85 годишна възраст

ХРИСТО БОЯДЖИЕВЪ

дипломатъ и редакторъ на BULGARIAN REVIEW

Почина на 95 годишна възраст

ХРИСТО ЛАТИНОВЪ

Всички тѣ достойно служеха на кауза-
та за свободна България.

Богъ да ги прости
Б.Н.Ф. Клонъ - Рио де Жанейро - Бразилия.

Търсятъ се:

Г-нъ Христо Вълчевъ Милевъ, род. в
гр. Брацигово, 1945 г. Последниятъ му ад-
ресъ е билъ в Ню Йоркъ - Молимъ пратете
сведения до редакцията.

Г-нъ Иванъ Симеоновъ Ивановъ, роденъ
1915 - Севлиево. Напусналъ България презъ
1944, билъ в Лондонъ, Канада и САЩ. Който
знае нѣщо за него молимъ да се обади на ре-
дакцията или на братъ му Христо С. Ивановъ,
ул. Р. Жинзифовъ 20, вх.А, ап.10 София 1606.

THE QUARTERLY MAGAZINE ON BULGARIAN AFFAIRS - SINCE 1952

Founder: Dr. Ivan Docheff

† Editor: Dr. George Paprikoff

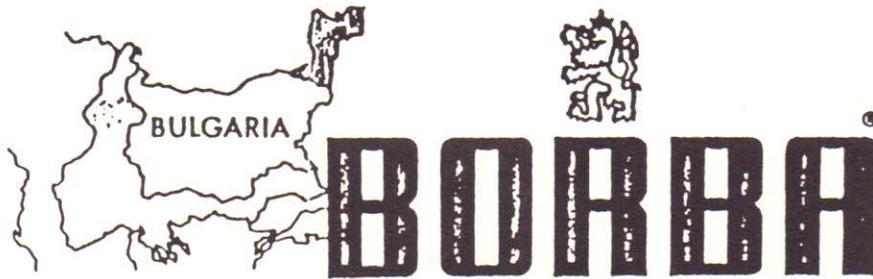
P.O. Box 46250 CHICAGO

Ill. 60646

Incorporated in the State of
New York, November 7, 1958

Non Profit Organization
Illinois, 23307, Nov. 16, 1962

Trade Mark Registration,
N. Y., 36R-11031 Nov. 20 1967

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

Коалиция на Турската партия и комунистите
въ Народното Събрание одобриха
Новото Правителство на Любенъ Беровъ

Срамно дѣло - ръководителитѣ на Турската
партия се съединиха съ онѣзи,

които ги клаха,

изнасилваха и

ограбваха до вчера

Българи внимавайте.

Неокомунизмът е въ настъпление

С. Д. С. е наново въ опозиция

ДЕМОКРАЦИЯТА Е ВЪ ОПАСНОСТЪ

Редакцията благодари на всички, които

изпратиха поздравления послучай

Рождество Христово и Нова Година

